Nr. 33. Środa 11. Lutego 1852. Rok gazecie 41.

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. 15 kr., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., insercyę opłacają od wiérsza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz piérwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Gazeta Lwowska z Dodatkami wynosi prenumeratą na
Luty bez poczty . . . . . 1 złr. 25 kr.
z pocztą . . . . . 1 złr. 40 kr.
Luty i Marzec bez poczty . 2 złr. 50 kr.
z pocztą . . . . . 3 złr. 20 kr.

Do nabycia w kantorze Gazety Lwowskiej jest:
Tom I. Dodatku Tygodniowego z roku **18$^{50}/_{51}$ po 5 złr. z przesyłką.**

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiédeń, 3. lutego. Dnia 4. lutego 1852 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i będzie rozesłany IX. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa, a mianowicie we wszystkich wydaniach.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 32. Okólnik ministerstwa wojny z 7. stycznia 1852, którym się sankcyonowane najwyższem postanowieniem z 25. grudnia 1851 zasady względem wystawienia żandarmeryi na wojskowem Pograniczu obwieszczają.

Nr. 33. Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 21. stycznia 1852, którem się na mocy najwyższego dekretu z 12. stycznia 1852 zmienia w części ustawa z dnia 7. sierpnia 1850, nr. 328 dziennika ustaw państwa, o praktycznych egzaminach jurydycznych.

Nr. 34. Rozporządzenie ministeryów finansów i handlu z dnia 30. stycznia 1852, względem utrzymania cłowej wolności handlu tranzytowego na gościńcu z Villa do Chiavenna.

Nr. 35. Cesarskie rozporządzenie z 31. stycznia 1852, względem kary za przemycanie niektórych gatunków towarów, obowiązujące dla tych krajów koronnych, w których regulamin trzydziestkowy z r. 1788 jest zaprowadzony.

Nr. 36. Cesarskie rozporządzenie z 31. stycznia 1852, którem się reguluje następstwo instancyi w sprawach cywilnych dla tych krajów koronnych, w których prowizoryczne sądownictwo z 14. czerwca 1849 (nr. 278 dziennik ustaw państwa) i norma juryzdykcyi z dnia 18. czerwca 1850 (nr. 237 dziennika ustaw państwa) jest zaprowadzona.

Wiédeń, 6. lutego. Dnia 7. lutego 1852 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i będzie rozesłany X. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa, a mianowicie we wszystkich wydaniach.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 37. Deklaracyę ministerstwa spraw zewnętrznych z 4. stycznia 1852, którą na równobrzmiącą deklaracyę królewsko-bawarskiego rządu ddto. Monachów 17. stycznia 1852 wzajemnie sobie przesłano, a którą między obioma rządami postanowiono znieść nawzajem zwracanie kosztów za rekwizycye, jakich jedno państwo wymaga od drugiego w sprawach cywilnych pod względem ubogich partyi, równie jak w kryminalnych i policyjnych indagacyach.

Nr. 38. Rozporządzenie ministerstwa handlu, przemysłowości i budowli publicznych z 26. stycznia 1852, o wymierzeniu pieniężnej kwoty za jazdę pocztową na pierwsze półrocze 1852.

Nr. 39. Cesarski patent z 2. lutego 1852, w którym rekrutacyę z ośmioletnim czasem kapitulacyi także na królestwo Dalmacyi rozciągnięto.

Sprawy krajowe.

(Dary na rzecz Złoczowskiego funduszu inwalidów.)

Złoczów, 14. stycznia. Wykaz partyi i gmin, które odstąpiły wynagrodzenie należące im się za dostarczenie forszpanów i wozów podczas przechodu ces. rosyjskiego wojska na rzecz Złoczowskiego funduszu inwalidów:

Wasyl Haywaś z Sokolówki 55k.; gmina Łahodów 36r.50k.; gm. Olesko 2r.40k.; gmina miasta Kamionki 20r.; gm. Leszniów 26r.; gm. Piaski 16r.; gm. Ruda 3r.20k.; przedmieście Podzamcze w Kamionce 40k.; gm. Derniow 2r.40k.; gm. Obydów 40k.; gm. Krzywolanka 20k.; gm. Jagunin 1r.; gm. Łany niemieckie 40k.; gm. Jazienica ruska 1r.; gm. Jazienica polska 1r.; gm. Łapajówka 1r.20k.; gm. Dobrotwor 2r.40k.; gm. Sapierzanka 2r.; gm. Sielec bienkow 2r.40k.; gm. miasta Glinian 64r.52$^1/_4$k.; Marya Amrat, Ojser Grünbaut z Glinian 16r.4$^2/_4$k.; gm. Zamoście 10r.17$^1/_4$k.; gm. Zamoście 3r.6$^2/_4$k.; gm. Zamoście 14r.56$^3/_4$k.; gm. Połonica 22r.49$^2/_4$k., 19r. 11$^1/_4$k., 2r.54$^1/_4$k.; gm. Bochdanówka 5r.58k., 13r.56$^2/_4$k.; gm. Turze 81r.7k., 22r.30k.; gm. Sokołówka 19r.15k.; gm. Krasne 2r.58k.; gm. Stronibaby 1r.30$^1/_4$k.; gm. Wyzniany 16r.15k., 4r.15k., 4r. 22r. 15k.; gm. Czernica 31r.5$^2/_4$k.; gm. Jasionów 28r.; gm. Kadłubiska 30r.30k.; gm. Pobocz 4r.; gm. Poczapy 5r.; gm. Ditkowce 13r.57$^2/_4$k.; Daniel Czorny z Starobrodów 5k.; gm. Chyłczyce 6r., 11r.45k.; gm. Boniszyn 5r.15k.; gm. Załośce 12r.45k.; gm. Kutkorz 4r.10$^3/_4$k., 7r. 8$^1/_4$k.; gm. żydowska w Brodach 11r.20k.; p. Antoni Mysłowski, właściciel dóbr Koropca 20k.; gm. Pomorzany 3r.48k., 4r.45k.; gm. Jasionów 5r.43$^2/_4$k.; gminy Ratyszcze, Blich, Reniów, Wertelka, Czystopady 6r.40k.; gm. Blich 55k.; gm. Czystopady 1r.50k.; gm. Ratyszcze 1r.50k.; gm. Reniów 1r.50k.; gm. Wertelka 1r.50k.; gm. Zalesie 4r.4k.; gm. Majdan Lipowiecki 5r.34$^2/_4$k.; gm. Wyzniany 3r. 56k.; gm. Laszki Królewskie 9r.17k. — Ogółem 694r.2k. — Z tego wydano na stęple 2r.49k. — Zostaje w gotówce 691r.13k. m. k.

Wiédeń, 5. lutego. *Gazeta Wied.* z d. 5. b. m. zawiera: *Przypomnienie względem odwołania zdawkowej miedzianej monety.* Dekret ministra finansów z 26. sierpnia 1851 (dziennik ustaw państwa zeszyt LV. nr. 198 z 3. września 1851), którym na mocy ces. rozporządzenia z 7. kwietnia odwołano niektóre zdawkowe monety, wszedł z upływem terminu wyznaczonego na ostatni grudnia zeszłego roku, ile się to tyczy lombardzko-weneckiego królestwa, w wykonanie.

Dla odwołania niektórych zdawkowych monet w innych krajach koronnych wyznaczono w namienionym dekrecie termin po koniec grudnia bieżącego roku (1852).

Kto w należytym czasie z tego terminu nie korzysta, naraża się na niebezpieczeństwo, że swego zasobu w takich monetach zdawkowych nie będzie mógł na zapłatę obrócić, gdyż się z niemi po upływie roku, jeszcze tylko jako z miedzianym materyałem postąpi.

Niniejszem przypomnieniem zwracamy przeto każdego uwagę na tę okoliczność, dołączając wyciąg z namienionego dekretu, aby zawczasu korzystano z pozwolenia, i odwołane miedziane monety w każdej pojedyńczej zapłacie publicznym kasom zwracano.

Wyciąg z dekretu c. k. ministerstwa finansów z 26. sierpnia 1851:

1. Miedziane monety zdawkowe po 1, $^1/_4$ i $^1/_2$ krajcarów wybite w roku 1816, które najwyższym patentem z 12. maja 1817 w obieg puszczono, następnie wybite na mocy najwyższego dekretu z 19. sierpnia 1848 według tego samego systemu miedziane monety po 2 krajcary monetą konwencyjną, będą z końcem grudnia przyszłego roku 1852 wyjęte z obiegu.

5. Zawarte w istniejących przepisach dla przyjmowania monet zdawkowych rozporządzenia, pozostają w ogóle w mocy obowiązującej. Tylko dla ułatwienia posiadaczom odwołanych monet zdawkowych wydania ich przed upływem wyznaczonego w §. 4. terminu, pozwala się wyjątkowo, że tych monet można używać aż po czas wymieniony do zapłaty w kasach publicznych aż do kwoty dwóch reńskich moneta konwencyjną.

6. Po upływie miesiąca grudnia roku 1852, wyjęte są według §. 1. odwołane miedziane monety z obiegu, jakoż będą one tylko jako materyał miedziany podług wagi, po mającej się w tej mierze wyznaczyć osobnej cenie, w następujących urzędach i kasach przyjmowane:

a) w c. k. w głównym urzędzie menniczym w Wiédniu;
b) w c. k. połączonej kasie salinarnej i górniczej, oraz w faktoryi przedaży w Hall;
c) w c. k. kasie faktoryi i leśnictwa w Neusohl.
d) w c. k. kasie wyższego urzędu inspektoratu w Nagy-banya i
e) w c. k. administracyjnej kasie dyrekcyi górniczej w Orawicza.

(Ustęp z artykułu Gazety Wiéd. wyjaśniającego rozporządzenie względem sześciokrajcarowej monety zdawkowej.)

Wiédeń, 5. lutego. *Gazeta Wiédeńska* umieściła dzisiaj w nieurzędowej części treściwe wyjaśnienie wydanych rozporządzeń względem 6ciokrajcarowej monety zdawkowej. Dla ważności tego artykułu odsłaniającego szkodliwe i nieustanne zabiegi ażiotowania, przytaczamy zeń niektóre ustępy: „We wszystkich krajach znajdują się w obiegu oprócz monet, których wartość nominalna odpowiada

wartości ich rzeczywistej (złota lub srebra), także takzwane monety zdawkowe, bowiem monety takie potrzebne są koniecznie do wyrównania mniejszych wartości w drobnym obiegu. Różnią się one tem od podziałowych monet waluty srebrnej, że ostatnie odbite są według stopy walutowej tej monety, której pewne części stanowią, zaczem wartość znajdującego się w nich kruszcu drogiego równa jest nominalnej ich wartości, gdy tymczasem dla monet zdawkowych naznacza się prawna, napisowi ich odpowiadająca wartość obiegowa, która jest większą od wewnętrznej wartości metalu."

„Powiększej części wybija się takie monety zdawkowe z kruszcu pospolitego (z miedzi), lub też i ze srebra, lecz z znacznem przymieszaniem."

„Jeźli monety te zdawkowe mają odpowiedzieć należycie swemu przeznaczeniu, tedy należy się postarać o to, aby się w ręku pojedyńczych ludzi nie skupiały, i by przezto obrót drobny nie cierpiał."

„Zachowano przeto wszędzie tę ostrożność, że nikt nie jest obowiązany do przyjęcia monet zdawkowych w sumie przechodzącej wartość większej jakiej monety, i że również i kasy publiczne rządzić się mają według tych przepisów przy wpłatach i wypłatach."

„Gdy srebrne szóstaki, które roku 1848 odbito w ilości 28 złr. 48 kr. m. k. z jednej czystej grzywny wiedeńskiej, później zaś roku 1849 w ilości 33 złr. 36 kr. m. k. z jednej takiej grzywny, wprowadzono w obieg także i w lombardzko-weneckiem królestwie, nastąpiło to z tem ogłoszeniem, że istnące w ogólności przepisy względem monet zdawkowych zastósowane być mają i do tej monety zdawkowej."

„Tymczasem jednak rzuciła się spekulacya na srebrne szóstaki dla wprowadzenia ich z zyskiem do lomb.-weneckiego królestwa."

„Rozporządzenie, którem ażiotowania srebrnemi szóstakami wzbroniono pod zagrożeniem kary, zostało przekroczone: wykupywano szóstaki te w krajach, gdzie pieniądze papierowe utrzymują się w kursie w większych kwotach z nadpłatą (agio); użyto je na zakupienie wyrabianych w lomb.-weneckiem królestwie towarów, uiszczano niemi w większych kwotach wypłaty miasto konwencyjnej monety srebrnej znajdującej się w pomienionem królestwie w obiegu z wyjątkiem pieniędzy papierowych, i ciągnięto tym sposobem zysk z dyferencyi zachodzącej w obiegu między pieniędzmi papierowemi i srebrną monetą."

„Przez takie nadużycie zalano lomb.-weneckie królestwo monetą zdawkową, mającą właściwie służyć na potrzeby obrotu w krajach z kursem papierowych pieniędzy — w sposób przechodzący wszelkie potrzeby drobnego obiegu.

„Obwieszczono więc rozporządzeniem z 26. sierpnia 1851, że srebrne szóstaki w królestwie pomienionem będą miały prawny obieg tylko do końca grudnia 1851, i dla tego przyjmowane w kasach publicznych tylko do tego terminu. Dla ułatwienia jednak stronom użycia tej monety zdawkowej postanowiono zarazem, że uiszczane mogą być nią wypłaty nie tylko niżej jednego lire, lecz aż do sześciu łącznie lirów."

„Gdy więc ta moneta zdawkowa pozostała w prawnym obiegu w innych austr. krajach koronnych z blisko 33 milionową ludnością, i dobrze się tam przysługa widocznym potrzebom drobnego obrotu, zaczem należałoby sądzić, że bez żadnych już trudności przeniesie się z czasem do krajów, gdzie się pieniądze papierowe w kursie utrzymują."

„Stało się jednak inaczej."

Chęć zysku, łącząca się niestety częstokroć z kłamliwością, umiała podszepnąć posiadaczom tej monety i utrzymać ich w mniemaniu, jakoby wkrótce już nastąpić miała zupełna jej redukcya."

„Z urojenia tego korzystano w ten sposób, że szóstaki srebrne w królestwie lombardzko-weneckiem wykupywano masami po cenach niższych, dla wymiany ich w innych krajach koronnych w większych kwotach za banknoty lub asygnaty skarbowe."

„Dla zapobieżenia temu nadużyciu, polecono kasom publicznym powtórnie, aby dawniejszy przepis, według którego zdawkowe monety przyjmowane być mają tylko przy wpłatach mniej niż jeden złr. wynoszących, zastósowano także i do srebrnych szóstaków."

„Zdaje się jednak, że spekulacya wynalazła mimo to nowy środek do korzystania z zakupna i wymiany srebrnych szóstaków."

„Nie tajno jest bowiem spekulantom, że znajdują się i tacy, którzy radzi zgromadzają nawet miedziane monety zdawkowe, chociaż prawdziwa ich wartość daleko niższą jest od wewnętrznej wartości srebrnych szóstaków z roku 1849. Liczą więc na to, że przyjdzie jeszcze taki czas, kiedy i srebrne szóstaki zaczną z nadpłatą wykupywać, i w większych masach przechowywać, a to w nierozsądnem rozumieniu uskarbienia sobie pewnej kwoty nie podlegającej chwiejnemu kursowi papierowych pieniędzy."

„Chcąc więc przy ściągnięciu srebrnych szóstaków w królestwie lombardzko-weneckiem otworzyć sobie nowe pole do przyszłych spekulacyi, usiłowali trudniący się ażiotowaniem zdeskredytować te szóstaki srebrne, rozgłaszając o nich, że wartość ich obiegowa zredukowaną będzie na cztery krajcary."

„Że podobne rozgłaszania są całkiem bezzasadne i bez sensu, o tem nie ma już najmniejszej wątpliwości. Istotna bowiem i wewnętrzna wartość pomienionej monety zabezpiecza ją od podobnego środka."

„Z powyższego więc przedstawienia rzeczy może się czytelnik łatwo przekonać, że administracya finansowa stara się z swej strony o dostarczenie krajowi dogodnej i licznej monety zdawkowej, lecz że niegodna chęć zysku i takzwana spekulacya wszelkie środki jej w tym względzie usiłuje zniweczyć i obałamucić zdrowy rozsądek mieszkańców. *(L. k. a.)*

(Wiadomości z krajów koronnych.

— *W Salzburgu* mówią już o tem z pewnością, że wytyczenie Salcburgsko-Mnichowskiej kolei żelaznej rozpocznie się w najbliższych miesiącach, i że przeto tego jeszcze roku przyjdzie do budowania tej kolei.

— Na *Szlązku* obwieszczono ze strony Namiestnictwa znowu rozporządzenia z roku 1774 względem zamykania szynków i kawiarni w godzinach przepisanych.

— Zaraza na bydło ustała wprawdzie zupełnie w okolicy *Pesztu-Budy*, jednakże gdy zaraza ta pojawiła się teraz w niektórych miejscach na prowincyi, tedy dystryktowy nadjespan w Angus wydał do wszystkich tyczących się zwierzchności rozporządzenie tej treści, że aż do nowego w tym względzie nastąpić mającego zlecenia targ na bydło nigdzie miejsca mieć nie może.

— *W Zemplińskim* komitacie Ungher i Rima Szombath, rozpoczęła już swoją czynność komisya, złożona z c. k. magazynowych, finansowych i politycznych urzędników, której polecono zakupienie zboża dla rozdania bezpłatnie pomiędzy włościan zubożałych.

— W parafialnym kościele Theresienstadt w Peszcie ochrzczono na rozkaz namiestnictwa dnia 28. z. m. urodzone jeszcze w marcu z. r. dziécię pewnego tamtejszego stolarza, również i drugie w grudniu z. r. urodzone dziécię, według katolickiego obrządku, gdyż rodzice tych dzieci, jako należący do sekty „Naśladowców Chrystusa," ochrzcić je zaniedbali.

— Municypalność w Wenecyi wydała rozporządzenie, na mocy którego wekslarze muszą zawsze na oknach swego kantoru przylepiać kartkę z wyrażeniem, jakiego ażyo żądają za wymienianie szóstaków srebrnych, a to pod karą zamknięcia kantoru, jeżeli tego zaniedbają. *(Presse)*

Ślepi kochankowie w dolinie Chamouny.

(Z francuskiego pana Charles Nodier.)

(Ciąg dalszy.)

W końcu nadeszła zima; pan Robert oznajmił mi po krótkim wstępie, że opuści mnie na kilka dni — ale na kilka dni najwięcéj; chciał tylko jak mię zapewniał, kupić sobie w Genewie dom na mieszkanie, a potem niezwłocznie zabrać mnie do siebie; dalej powiedział mi, że Eulalia ma z nim pojechać, a w końcu oświadczył, że podobno przepędzi zimę w Genewie, zimę, która tak szybko przeleci — a już się zaczęła. Nieodpowiedziałem nic na to wszystko, zamykając mój smutek w głębi serca. Eulalia uściskała mnie czule, ale mnie się zdawało, że ręce jéj ciężyły jak martwe na moich ramionach. Jeźli mię pamięć niemyli, dawała mi wówczas najpieszczotliwsze imiona, używała najczulszych wyrazów do mnie; ale wszystko to zdawało mi się być snem tylko. Za kilka godzin odzyskałem przytomność, i wtedy rzekła do mnie matka: „Gervais — już odjechali, alo my mamy pozostać w zamku." Od tego czasu niemam już prawie nic do opowiadania.

W październiku przysłała mi Eulalia wstążkę z kilku słowami wypukło drukowanemi: „Wstążka ta jest moją zieloną zawiązką, którą nosiłam na oczach, posełam ją Tobie jako najdroższą pamiątkę moją."

W listopadzie, który był bardzo miły, przywieźli mi słudzy domowi kilka podarunków od ojca, ale niepytałem ich o Eulalię. — W grudniu spadły pierwsze śniegi — alež mój Boże! jak długo trwała ta zima! Styczeń, luty, marzec, kwiecień — pełne burz i tęsknoty, jak ciężko wlokły się dla mnie! W maju zaczęły wszędzie spadać lawiny, tylko mnie niezasypały! Gdy zabłysło wiosenne słońce, wyprowadzono mnie podług życzenia na gościniec wiodący do Bassons, gdyż tamtędy przejeżdżali mulnicy. Długo czekałem daremnie; wreszcie nadjechał jeden, ale bez wiadomości dla mnie; — wkrótce nadjechał drugi, — i ten nic niewiedział; a gdy i trzeci ominął mnie tak samo, straciłem już wszelką nadzieję usłyszeć cokolwiek o dawnych przyjaciołach moich; wiedziałem że los mój już rozstrzygnięty. W ośm dni potem odczytano mi jednak list od Eulalii, z którego dowiedziałem się, że przez zimę bawiła w Genewie, a lato chce przepędzić w Medyolanie. Moja biédna matka drżała o mnie co chwila, ja zaś uśmiechałem się tylko; gdyż stało się tak jakem przepowiedział. — A teraz, mój panie znasz już całą historyę moją; całą treść jéj możnaby zamknąć w tych kilku słowach: Myślałem że mnie kocha kobiéta, a mnie kochał pies tylko. Biédny Puck!" — Puck skoczył ślepemu na kolana.

— „O — tyś nie mój Puck" — mówił tuląc go do siebie — „ale ja cię kocham, bo ty mnie kochasz."

— „Biédny młodzieńcze"! — zawołałem — „Da Bóg, że znajdzie się kobiéta jeszcze, która pokochasz może i która Ciebie kochać będzie więcéj, niż Eulalia. Ale posłuchaj, kochany panie Gervais, ja muszę opuścić Chamouny; jadę do Medyolanu, tam zobaczę

(Kurs wiédeński z 10. lutego 1852.)

Obligacye długu państwa 5% — 95 1/16; 4 1/2% 84 5/8; 4% — —. 4% z r. 1850 — —; wylosowane — 3% 57 1/2. Losy z r. 1834: — —; z roku 1839 299 1/16. Wiéd. miejsko bank. — —. Akcye bankowe 1225. Akcye kolei półn. 1517 1/2. Glognickiej kolei żelaznéj 690 5/8. Odenburgskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parow. 653 1/2. Lloyd —.

Anglia.

(Zagajenie parlamentu. — Ustępy z król. mowy od tronu.)

Londyn, 3. lutego. Jéj królewska Mość zagaiła dziś osobiście sesyę parlamentu z zwykłemi formalnościami. O godzinie, w któréj Jéj królewska Mość miała wyjechać, napełnione były ulice, któremi przejeżdżała, niezliczonemi tłumami ludu ciekawego oglądać orszak. Izba lordów, któréj bramy od południa stały otworem, napełniła się wnet widzami. Widziano tam w większéj liczbie niż zazwyczaj, zebrane damy i synów parów wpuszczonych za biletami.— Widok był zachwycający. Królowa wyjechała z pałacu Buckingham o trzy kwadranse na drugą. Orszak był bardzo wspaniały. Tłumy witały go okrzykami.

O kwadrans na trzecią zwiastowały wystrzały z dział zbliżenie się królowéj, w chwili, kiedy początek orszaku stanął u wnijścia izby lordów.

Wnet weszła i królowa poprzedzona przez oficerów gwardyi i i dworu, a za nią parowie niosący oręż Państwa, koronę i tp. Książę Albert odprowadził królowę do tronu i zajął miejsce po lewéj ręce Jéj królewskiej Mości, po prawéj usiadły damy honorowe. — Lord-kanclerz, stojący w pobliżu królowéj, trzymał w ręku mowę, którą doręczył Jéj królewskiéj Mości. Wszyscy obecni powstali.

Królowa wezwała zgromadzenie, aby usiadło; woźny z czarną laseczką otrzymał rozkaz, aby wprowadził izbę gmin, poczem królowa głosem donośnym i wyraźnym odczytała mowę, któréj główne ustępy są następujące:

„Utrzymuję ciągle stosunki najprzyjaźniejsze z mocarstwami zagranicznemi. Nieprzestaję zwracać całą moją uwagę na zawisłe sprawy księstw Szlezwigu i Holsztynu.

Spodziewam się, że traktat między Niemcami i Danią zawarty w roku zeszłym zostanie wkrótce zupełnie wykonany.

Otrzymacie względem pomnożeń w budżecie tego roku znaczniejszych aniżeli w roku przeszłym, wyjaśnienia, które, jak się spodziewam, zaspokoją was, i zobaczycie, że te pomnożenia zgodne są ściśle z polityką pokoju i wynikają z mądréj oszczędności.“

Zresztą niezawierała mowa od tronu nic ważnego. *(J. d. D.)*

Francya.

(Główne postanowienia nowej ustawy wyborowej. — Dekreta prezydenta.)

Paryż, 3. lutego. Dzisiejszy *Monitor* urzędowy ogłasza nową ustawę wyborową. Główne postanowienia téj ustawy są następujące:

Wiadomo już, że według konstytucyi przypada w każdym departamencie na 35,000 wyborców jeden deputowany. Ustawa wyborowa uzupełnia to postanowienie dodając, że mimo to wybrany być ma jeden deputowany więcéj w każdym departamencie, gdzie przewyższająca liczba wyborców wynosi 25,000 głów. Ztąd wynika, że przyszłe ciało prawodawcze liczyć będzie w ogóle 261 członków.

Algierya i kolonie nie będą mianowały deputowanych.

Głosowanie jest bezpośrednie i powszechne. Zgromadzenia wyborcze odbywać się będą w głównem miejscu każdéj gminy.

Wszyscy Francuzi, liczący przeszło dwadzieścia jeden lat są wyborcami, jeżeli po pierwsze, są w używaniu swoich praw cywilnych i politycznych, powtóre jeżeli od sześciu miesięcy zamieszkują w gminie.

Według ustawy z dnia 31. maja sporządził listę wyborczą burmistrz w obecności dwóch delegowanych sędziego pokoju. Według nowéj ustawy sporządza listę wyborczą sam burmistrz.

Wojskowi w czynnej służbie umieszczeni będą na listach tych gmin, w których zamieszkali byli przed swojem odejściem. Ale będą mogli głosować za mianowaniem deputowanych tylko wtedy, jeżeli podczas wyboru będą obecni w gminie, w któréj są zapisani.

Nowa ustawa powtarza tylko mniej więcéj co do listy nieuprawnionych postanowienia bądź ustawy z dnia 15. marca 1849, bądź szczególnie ustawy z dnia 31. maja 1850, które wywołały tak długie i tak gwałtowne debaty. Dodana jest tylko jedna nowa kategorya nieuprawnionych, mianowicie indywiduów, które były skazane za sprzedaż fałszowanych towarów.

Wszyscy wyborcy liczący dwadzieścia pięć lat mogą być wybrani bez wszelkiego warunku pobytu.

Mandat deputowanego wyłącza wszelki płatny urząd publiczny. To nieuprawnienie trwa nawet jeszcze sześć miesięcy po odwołaniu, dymisyi lub innej zmianie posady ze względu na pewnych urzędników: są to pierwsi prezydenci, jeneralni prokuratorowie trybunału apelacyjnego; prezydenci trybunałów i prokuratorowie republiki; naczelny dowódzca gwardyi narodowej w departamencie Sekwany, prefekt policyi, prefekci i pod-prefekci, arcybiskupi, biskupi i jeneralni wikaryusze; jenerałowie, komendanci dywizyi lub subdywizyi wojskowych; prefektowie morscy.

Nowa ustawa wyborowa zatrzymuje z małemi modyfikacyami kary ustanowione ustawą z dnia 15. marca 1849.

Osobna ustawa ureguluje sposób głosowania armii przy wyborze prezydenta republiki. *Monitor* ogłasza następnie spis liczby deputowanych przypadających na każdy departament.

Dla departamentu Sekwany będzie dziewięciu deputowanych.

Ogłoszony jest także dekret regulujący wykonanie nowej ustawy.

Trzeci nakoniec dekret zwołuje wyborców na niedzielę 29. lutego do wyboru deputowanych do Ciała prawodawczego. Osobny dekret ureguluje ograniczenia wyborcze w każdym departamencie.

Dziennik urzędowy zawiera oprócz tego dwa dekreta dość ważne; pierwszy ułatwia kongregacyom duchownym kobiet środki uzyskania konsensu.

Dekretem z dnia 22. stycznia r. b. otworzony został ministrowi finansów na rok 1852 kredyt 20,156 franków na wydatki trybunału obrachunkowego. Dekret ten zawierał formalne postanowienie, że regulowanie tego kredytu przedłożone będzie późniéj ciału prawodawczemu.

Nowy dekret zawarty w dzisiejszym *Monitorze* odwołuje to postanowienie dekretu z dnia 22. stycznia. *(J. d. D.)*

Włochy.

(Depesze telegraficzne.)

Turyn, 4. lutego. Izba deputowanych przyjęła 114 głosami przeciw 13 ustawę o bezpieczeństwie publicznem z małemi modyfikacyami; również 98 głosami przeciw 9 zgodzono się na ustawę o pensyonowaniu oficerów, odstawionych do dyspozycyi. Towarzystwo ś. Pawła żąda wytoczenia procesu przeciw ministrowi Galvagno; petycyę tę uznał Senat za naglą.

Nizza, 29. stycznia. W Villafranca spodziewano się trzech angielskich okrętów liniowych pierwszej klasy i 4 małych statków. *(Lit. kor. austr.)*

Niemce.

(Wiadomości potoczne z Niemiec.)

W Hanowerze pracują nad nową ustawą o druku. — Rozeszły się były tam wieści o skutecznych negocyacyach względem

---

się z Eulalią, będę mówił z nią, a potem — przyrzekam to panu pod przysięgą, powrócę znów do Ciebie. I ja mam ranę w sercu, która niezagoiła się jeszcze.“ — Gervais chwycił mię za rękę i ściskał ją gwałtownie; sympatya w nieszczęściu przemawia najsilniej do serca. — „Przynajmniéj“ dodałem dla uspokojenia go — „jesteś pan dzięki dawnemu opiekunowi dostatecznie zaopatrzony w środki utrzymania; szczupły grunt pański stał się bardzo urodzajnym. Wkrótce może wprowadzisz pan w dom gospodynię, wkrótce znajdzie się może i przyjaciel dla pana.

— „I pies wierny?“ — spytał Gervais ciekawie.

— „O — mego psa niedałbym panu za żadne skarby w świecie, gdyby Cię tak niekochał — ale teraz daję go panu chętnie.“

— „Swego psa! — zawołał — „swego psa, o — pan niemożesz go darować.“

— „Do widzenia panie Gervais; żegnam pana!“ Niemówiłem nic do psa, bo byłby poszedł za mną. Gdym miał odchodzić, był Puck widocznie smutny i zawstydzony, potem podbiegł ku mnie, wyciągnął łapy i zwiesił łeb na dół. Pogłaskałem go kilka razy i rzekłem — nie bez żalu —: Idź! Puck poleciał jak strzała do nowego pana. Tak przynajmniéj, pomyślałem sobie, niebędzie biedny Gervais sam jeden na tym świecie.

Za kilka dni potem byłem już w Medyolanie. Niebędąc usposobionym do zabawy, nieszukałem towarzystwa, ale też i nieunikałem go zupełnie. W sali pełnej ludzi można być także samotnym, jeźli nieszczęściem nietrafi się na jednego z owych niezmordowanych turystów, którzy przesiadują zwykle u Tortoniego lub Faverta, albo też uwijają się po bulwarach jak wystrugane lalki w modnej krawatce, z wymuskanym włosem i patrząc przez lornietę mówią półgębkiem i z taką affektacyą, że ledwie rozumieć ich można.

— „Co widzę, pan tutaj?“ — zawołał Roberville ujrzawszy mnie.

— „A to pan?“ — odpowiedziałem obojętnie. Pan Roberville zaczął pleść różne rzeczy, a ja niesłuchałem go wcale, bo nagle spoczął mój wzrok na młodéj, bardzo pięknéj dziewicy, która oparłszy się o kolumnę siedziała sama jedna pogrążona w głębokiem zamyśleniu.

— „Aha“ — rzekł Roberville śmiejąc się — „wiem ja, co pana zajęło tak bardzo. Zaprawdę nie zły gust pański. I ja niegdyś myślałem o niej, ale teraz mam wyższe widoki.

— „Do prawdy?“ odrzekłem i zmierzyłem go od stóp do głowy — „Czy tak pan sądzisz?“

— „Chodź pan ztąd“ — rzekł Roberville — ja widzę, że serce pańskie już uwięzło, boś zajęty nią cały; jednak przyznaj pan sam, że byłaby wielka szkoda, gdyby te piękne, czarne oczy niebyły nigdy rozwarły się dla światła.“

— „Co pan chcesz powiedzieć przez to?“ — „Co chcę powiedzieć? Ależ to stare dzieje: ta panna urodziła się ślepą. Jestto jedynaczka bogatego kupca z Antwerpii, który straciwszy żonę w bardzo młodym wieku popadł był w czarną melancholię. Po niejakim czasie opuścił Antwerpię, porzucił swój handel, jak mówiono bardzo korzystny wówczas i obdarzywszy hojnie swoich ludzi, wyjechał za granicę.“

(Dokończenie nastąpi.)

utrzymania nadal floty niemieckiej. *Hanov. Ztg.* ogłasza daną rządowi odpowiedź stanów w sprawie umowy wrześniowej. Wyrażono w niej tę główną zasadę, że wszelkie dalsze modyfikacye zależeć mają od potwierdzenia stanów, które z swojej strony chcą w każdej mierze utrzymać samoistność rządu hanowerskiego. *(Presse.)*

— Nim książę Coburg-Gotha odjechał do Wiednia, kazał sobie przedstawić tych deputowanych gotajskiego sejmu, którzy za przyjęciem konstytucyi głosowali. Wyraził im swoją podziękę i prosił, aby i nadal jako ludzie prywatni dla rządu czynnymi byli. Według istnącej ustawy o wyborach (wybory bezpośrednie) zwołał książę nowe zgromadzenie i jeszcze raz przedłoży mu konstytucyę.

— Hrabia Criminil, abecnie rzeczywisty minister dla Holsztynu, spodziewany jest 31. stycznia w Kiel, gdzie razem z hrabią Mensdorff również za kilka dni z Austryi spodziewanym uczyni potrzebne przygotowania do odwrotu wojska pacyfikacyjnego i do stanowczego objęcia krajowego rządu. *(Presse.)*

— Wydanem w Meklenburg-Schwerin rozporządzeniem przywrócono cielesną chłostę jako środek kary wprawdzie nie dla wszystkich przypadków, jednak w dość obszernym sposobie.

— Nie ulega już wątpliwości, że Rendsburg będzie ogłoszony twierdzą niemiecką.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 5. lutego).

Metal. austr. 5% 77; $4\frac{1}{2}$ $68\frac{7}{8}$ --. Akcye bank. 1205. Sardyńskie —. Hyszpańskie $38\frac{1}{2}$. Wiedeńskie 97. Losy z r. 1834 —; 1839 r. $99\frac{1}{8}$.

(Kurs giełdy berlińskiej z 6. lutego.)

Dobrowolna pożyczka 5% $102\frac{1}{4}$ p. $4\frac{1}{2}$% z r. 1850 $101\frac{5}{8}$. — Obligacye długu państwa $89\frac{5}{8}$. Akcye bank. $99\frac{3}{8}$ l. Pol. list. zastaw. —; nowe $95\frac{1}{2}$; Pol. 500 l. $84\frac{1}{2}$; 300 l. 150 l. Frydrychsdory $13\frac{1}{12}$. Inne złoto za 5 tal. $9\frac{3}{8}$. Austr, banknoty $83\frac{1}{6}$ l.

Dania.

(Podstawy nowej organizacyi monarchyi duńskiej.)

Król Danii wydał patent zawierający podstawy nowej organizacyi monarchii duńskiej.

Żądania jakie w ostatnich czasach wniosły dwa wielkie mocarstwa niemieckie, aby zapewnić księstwom Holsztyn i Szlezwig rodzaj odłączenia od reszty monarchyi, niezostały bezskutecznemi, a Król Danii niemogąc nadal liczyć na pomoc innych mocarstw europejskich dla zachowania ściślejszego związku Szlezwigu z prowincyami czysto-duńskiemi, zrobił dworom niemieckim koncesyę konieczną, która może obudzić niechęć partyi narodowej. W ostatnich notach swoich do gabinetu w Kopenhadze żądały gabinety wiedeński i berliński mianowicie przywrócenia Stanów prowincyonalnych w obydwóch księstwach; w ten sposób nierozciągałaby się na te dwa księstwa, z których jedno należy do związku niemieckiego, konstytucya nadana monarchyi duńskiej w r. 1850. Patent królewski z dnia 28. stycznia o którym mowa, wydany został stósownie do traktatu zawartego między temi trzema gabinetami przez pana Bille.

Wynika z niego, że Król Danii będzie królem konstytucyjnym w Jutlandyi północnej na wyspach Seeland, Laaland i Finen, rządzący temi krajami z udziałem Parlamentu i przez ministrów odpowiedzialnych Parlamentowi, księstwa zaś Szlezwig i Holsztyn będą miały dla niektórych kwestyi czysto miejscowych osobną administracyę i ministrów specyalnych odpowiedzialnych tylko królowi. Patent królewski wylicza departamenta i sprawy, które będą wspólne wszystkim częściom monarchyi w interesie jedności tego królestwa.

Patent zawiera stanowcze zapewnienie, że konstytucya zaprzysiężona przez Króla zostanie zatrzymaną i niezłomnie zachowywaną we wszystkich prowincyach, do których się odnosi, i przywraca Stany prowincyonalne w Szlezwigu i w Holsztynie, aby obadwa te kraje miały z czasem udział w dobrodziejstwach rządu parlamentarnego, zaprowadzonego w innych częściach monarchyi. W Stanach prowincyonalnych Szlezwigu, będzie każdy mowca używał według upodobania języka duńskiego lub niemieckiego. W Stanach holsztyńskich tylko język niemiecki będzie urzędowym. Linia cłowa na rzece Eider będzie zniesioną dla utworzenia wspólnego systemu dla całej monarchyi. Stan oblężenia istniejący jeszcze w niektórych częściach Szlezwigu zostanie zniesiony, a dekret amnestyi ogłoszony 10. marca 1851 podpadnie obszernej rewizyi. Stosunki księstwa Lauenburg będą później zregulowane.

Patent z dnia 28. stycznia niezmienia w niczem stosunków Króla duńskiego jako członka związku niemieckiego. *(Jour. d. Deb.)*

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 9. lutego. Spęd bydła rzeźnego na dzisiejszym targu liczył 243 wołów i 27 krów, których w 11 mniejszych lub większych stadach po 7 do 34 sztuk, a mianowicie z Dawidowa, Brzezdowiec, Narajowa, Rozdołu, Bóbrki, Lesienic, Szczerca i Kamionki na targowicę przypędzono. Z tej liczby sprzedano na targu tylko 96 wołów na potrzeby miasta i płacono za sztukę, mogącą ważyć $12\frac{1}{2}$ kamienia mięsa i 1 kamień łoju, 13 r. 15k., sztuka zaś, którą szacowano na 16 kamieni mięsa i $1\frac{3}{4}$ kam. łoju, kosztowała 182 r. 30 k. w. w.

(Targ Ołomuniecki na woły.)

Ołomuniec, 4. lutego. Na dzisiejszy targ przypędzono 231 sztuk galicyjskich, a 36 sztuk krajowych wołów, a mianowicie: Abraham Klausenstock z Sącza 38, Mendel Waidmann z Baligrodu 38, Hersz Felder z Baligrodu 65, a w mniejszych partyach 126. Tylko jedna partya w liczbie 28 sztuk bydła dobrego gatunku, reszta zaś w przecięciu miernego. Cena jest ciągle jeszcze bardzo naciągnięta, przeto też nie wszystko bydło sprzedano.

Rudl z Bielska popędził bezpośrednio do Wiednia 100 sztuk, a w drodze sprzedano w Neutitschein 28, a w Lipsku 30 sztuk tamtejszym rzeźnikom.

W poniedziałek było na placu Wiedeńskim 1500, a dnia następnego 130 sztuk wołów. Za cetnar najlepszego gatunku płacono 56, a gorszego 53 złr. w. w.

Na przyszły tydzień spodziewają się z Galicyi 400 sztuk wołów.

Kurs lwowski.

Dnia 10. lutego.		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. k.	5	45	5	50
Dukat cesarski	„ „	5	48	5	51
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	5	10	8
Rubel śr. rosyjski	„ „	1	57	1	58
Talar pruski	„ „	1	48	1	50
Polski kurant i pięciozłotówk.	„ „	1	26	1	27
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	„ „	82	40	83	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 10. lutego 1852.		złr.	kr.
Kupiono 100 po	mon. konw.	82	30
Przedano 100 po	„ „	—	—
Dawano za 100	„ „	—	—
Żądano za 100	„ „	83	—

(Kurs wekslowy wiedeński z 10. lutego.)

Amsterdam — l. 2. m. Augsburg $124\frac{3}{8}$ l. uso. Frankfurt $123\frac{3}{4}$ l. 2. m. Genua — p. 2. m. Hamburg $183\frac{3}{4}$ l. 2. m. Liwurna 122 p. 2. m. Londyn 12.24. l. 2. m. Medyolan $124\frac{1}{2}$. Marsylia $147\frac{3}{8}$ l. Paryż $147\frac{3}{8}$ l. Bukareszt — 218. Konstantynopol 388. Agio duk. ces. — Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. $94\frac{15}{16}$ lit. B. $104\frac{3}{4}$.

(Kurs pieniężny na giełdzie Wiéd. d. 7. lutego o pół do 2giej po południu.)

Ces. dukatów stęplowanych agio $30\frac{1}{4}$ l. Ces. dukatów obrączkowych agio $29\frac{3}{4}$ l. Ros. Imperyały 10.6. Śrebra agio 23 gotówką.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Hr. Łoś Julian, z Żółkwi. — PP. Raciborski Napoleon, z Czernelicy. — Borkowski Włodzimierz, z Ostrowa. — Listowski Józef, z Kent. — Radziejowski Edward, z Dytkowiec. — Strzelecki Jan, z Komarnik. — Skolimowski Julian, z Dynisk. — Terlecki Feliks, z Skorodnego. — Tretter Hilary, z Łowcza. — Wybranowski Leon, z Drahiczawki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Hr. Łoś Juliusz, do Żółkwi. — PP. Micewski Edward, do Przemyśla. — Błażowski Krzysztof, do Stanisławowa. — Nahujowski Antoni, do Czernicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. lutego.

Pora	Barometr w mierze wiéd. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	" ‴ ⁗				
6 god. zran.	27 8 38	+ 2°	+ 6°	Poł.Z$_0$.	pochm.
2 god. pop	27 8 88	+ 5°	+ 6,5°	Poł.Z$_0$.	„ ⊙
10 god. wie.	27 9 38	+ 1,6°		—	pogoda

T E A T R.

Dziś: : komedya polska: „**Zemsta.**"

Jutro: Opera niem.: „**Ernani.**"

W Piątek: d. 13. lutego na dochód p. Jana Nep. Nowakowskiego: „**Szlachcic na wystawie w Londynie,**" komedya ze śpiewkami we dwóch aktach, naśladowana przez M. B. A. Poprzedzi: „**Zbyt szczęśliwa**" nowa komedya w jednym akcie pp. Ancelot i Leroux.

Dziś: **Szósty „bal maskowy."**

Na dochód Witalisa Smochowskiego dnia 20go lutego 1852.

„**Ciernie i wawrzyn** czyli **arcydzieło nieznane,**" dramat w 1. akcie z francuzkiego p. Lafont, przełożony przez *Zygm. Kaczkowskiego,* potem nastąpi:

„**Więzniowie Carowej,**" komedya w 2. aktach z francuskiego *p. Bayard*, przełozony przez Jakuba *Antoniewicza.*

Składka na Czertez. Wpłynęło 13 złr. m. k.

Składka na Buców. Wpłynęło 4 złr. m. k.

Główny Redaktor **M. Szrzeniawa Sartyni.** *Z c. k. galic. drukarni rządowéj.*